

Skatteutskottets betänkande

1980/81: 3

om vissa frågor rörande taxeringsförfarandet

Motionerna

I detta betänkande behandlas motionerna

1979/80: 204 av Gullan Lindblad (m) och Göthe Knutson (m) som hemställer att riksdagen hos regeringen anhåller om länsrätter och kammarrätter ges möjlighet att automatiskt pröva om beslut om ändrad fastighets-taxering även påverkar andra taxeringsärenden för den skattskyldige,

1979/80: 226 av Magnus Persson m. fl. (s) som hemställer att riksdagen anhåller att regeringen upptar förhandlingar med de nordiska länderna avseende registrering av fastighet och därmed sammanhängande frågor,

1979/80: 788 av Björn Körlof (m) som hemställer att riksdagen hos regeringen begär utredning om ett snabbt införande av enhetligt uppgiftslämnande om inkomstförhållanden i enlighet med vad som i motionen anförts,

1979/80: 1090 av Maj-Lis Landberg m. fl. (s) som hemställer att riksdagen beslutar om skyldighet för taxeringsintendenten att anföra besvär i länsrätten till den skattskyldiges förmån, då det av ärendet klart framgår att fel blivit begånget i första instans,

1979/80: 1104 av Olof Palme m. fl. (s) som bl. a. hemställer (yrkandet 10) att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om inriktning och mål för taxeringsrevisionen,

1979/80: 1106 av Esse Petersson (fp) som hemställer att riksdagen beslutar ändra sista inlämningsdag för självdeklarationer från den 15 februari till den 1 mars och för rörelseidkare från den 31 mars till den 15 april, vilket skall genomföras från och med taxeringsåret 1981 gällande inkomståret 1980,

1979/80: 1594 av förste vice talmannen Ingegerd Troedsson (m) som hemställer att riksdagen hos regeringen anhåller om översyn av de regler som gäller formen för underrättelse till skattskyldig om avvikelse från självdeklaration och de besvärregler som återfinns i 76 och 9 taxeringslagen.

Frågornas tidigare behandling m.m.

Inriktningen av taxeringsrevisionen m.m.

Under senare år har ett omfattande arbete bedrivits i syfte att förstärka och rationalisera taxeringen i första instans. Fr. o. m. 1979 års taxering har

en helt ny taxeringsorganisation börjat genomföras med väsentligt ökade personalresurser (1 140 nya tjänster) och med ett nytt ADB-stöd som underlag för granskningen och taxeringen. Reformen innebär också att uppbördssystemet läggs om fr.o.m. 1980. Även kronofogdemyndigheterna har omorganiserats på senare år och ett ADB-baserat redovisningssystem för exekutionsväsendet har försöksvis införts i vissa län.

Riktlinjerna för uppbyggnaden av den nya taxeringsorganisationen fastställdes 1975 (prop. 1975:87, SkU 1975:31) och innebar i princip att taxeringsperioden förlängs från den 30 juni till den 30 november och att samtliga deklarationer skall granskas och föredras inför taxeringsnämnderna av särskilt utbildade tjänstemän vid länsstyrelserna eller de lokala skattemyndigheterna. För att rationalisera taxeringsarbetet tas ADB-tekniken i anspråk. Deklarationsgranskningen skall inriktas på att upptäcka fall av väsentligt skatteundandragande och undvika bagatelländringar. I syfte att öka och förbättra kontrollen av näringsidkarnas deklarationer skall den årliga granskningen ske branschvis och kompletteras med ca 40 000 s. k. TN-revisioner. Flertalet löntagardeklarationer och andra mindre svårkontrollerade deklarationer granskas av personal placerad hos de lokala skattemyndigheterna, medan de mera svårkontrollerade deklarationerna skall granskas regionalt av kvalificerade handläggare hos länsstyrelserna.

RS-utredningens fortsatta arbete med olika kontrollfrågor redovisades utförligt i proposition 1977/78:181, och departementschefens förslag till olika granskningsformer och kontrollarbetets inriktning har godkänts av riksdagen (SkU 1977/78:55). I propositionen betonades att resurserna skulle inriktas på att upptäcka väsentligt skatteundandragande. När det gäller revisionsverksamheten innebär ställningstagandena att verksamheten skall fördelas dels på TN-revisioner som utförs av personal hos länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna i samband med deklarationsgranskningen, dels på andra djupgående revisioner som planeras och utförs av länsstyrelsernas revisionsenheter. Det nya systemet innebär också att möjligheter öppnats för att i samband med deklarationsgranskningen göra s. k. taxeringsbesök och företa viss kontroll av räkenskaper m. m. i enklare former än genom taxeringsrevision. I propositionen framhölls att ett huvudsakligt mål för den nya taxeringsorganisationen bör vara att förbättra granskningen av rörelsedeklarationer och andra svårkontrollerade deklarationer och minska möjligheterna till illojala skatteundandraganden. De ökade resurserna skulle i stor utsträckning inriktas på de s. k. TN-revisionerna, som skulle tjäna till att vidga och fördjupa kontrollen av rörelse- och jordbruksdeklarationer från en skrivbordsgranskning till en kontroll även av deklarationsunderlaget i så många fall som möjligt. Dessa revisioner skulle såvitt möjligt utföras på sådant sätt att resultatet kunde läggas till grund för beslut i taxeringsnämnden. I målsättningen ingår också att taxeringsrevisionerna i stor utsträckning skall vara integrerade, dvs. att de också skall omfatta andra skatter och avgifter såsom källskatt, mervär-

deskatt och arbetsgivaravgifter.

Vissa frågor om taxeringskontrollen har belysts ytterligare i samband med de uppbördsfrågor som behandlades i proposition 1978/79: 161 och skatteutskottets betänkande SkU 1978/79: 50.

Inom riksskatteverket pågår f. n. en allmän utvärdering av den nya skatteadministrationen. Resultatet av denna utvärdering kommer att redovisas inom kort.

Utskottet har nyligen (SkU 1979/80: 5 y) i ett yttrande till civilutskottet över en motion om förstärkta resurser till kronofogdemyndigheterna anfört bl. a. följande.

Utskottet vill framhålla att bred enighet råder om att myndigheterna bör erhålla tillräckliga resurser för att kunna ingripa effektivt mot skatteundandragande i olika former. Men enligt utskottets uppfattning är det ännu för tidigt att bedöma om den nya taxeringsorganisationen är tillräcklig eller om länsstyrelserna och de lokala skattemyndigheterna bör förstärkas ytterligare, utöver vad som redan planerats. Frågan om nya förstärkningar bör prövas mot bakgrund av erfarenheterna av den nya organisationen och med hänsyn till resultat av det arbete som bedrivs inom RSV för att klargöra hithörande frågor. Utskottet utgår från att detta arbete bedrivs skyndsamt och att regeringen snarast möjligt kommer att redovisa resultatet härav och lägga fram de förslag som kan anses motiverade. Med anledning av vad som anförs i motionen vill utskottet också framhålla att riktlinjerna för den nya taxeringsorganisationen innebär att kontrollarbetet skall inriktas på väsentligheter.

Tiden för avlämnande av deklaration

År 1978 lade regeringen fram förslag om den författningsreglering som erfordrades för den nya taxeringsorganisationen. Förslagen godtogs i allt väsentligt av riksdagen (prop. 1977/78: 181, SkU 1977/78: 55). I fråga om deklarationstiderna behölls dessa oförändrade i överensstämmelse med redan fattade principbeslut. Med anledning av ett motionsyrkande om att den ordinarie deklarationstiden den 15 februari skulle förlängas till den 31 mars förklarade utskottet sig inte berett att då tillstyrka en allmän förlängning av deklarationstiden. I den mån kravet på en förlängd deklarationstid stödde sig på beaktansvärda skäl kunde emellertid enligt utskottets uppfattning syftet med motionen tillgodoses genom anstånd i det enskilda fallet.

Besvärfrågor m. m.

Tidsfristen för besvär över taxeringsnämndernas beslut förlängdes i samband med 1978 års beslut. Den skattskyldige skall i regel ha kommit in med besvären senast i februari månad året efter taxeringsåret. Kommunbesvär skall ha inkommit före utgången av maj månad året efter taxeringsåret och besvär av taxeringsintendent före utgången av juni månad året efter taxeringsåret. Om den skattskyldige inte erhållit underrättelse om att taxeringsnämnden avvikit från deklarationen får han anföra

besvär intill utgången av året efter taxeringsåret eller inom ett år efter det att han erhållit debetsedel på slutlig skatt på grund av taxeringen (76 och 99 §§ taxeringslagen 1956: 623 – TL). Det kan således ha betydelse för besvärstidens längd att kunna konstatera om den skattskyldige fått del av underrättelse om avvikelse från deklarationen och när detta i så fall skett. Sådana underrättelser skall numera i regel sändas till den skattskyldige i vanligt brev (69 § TL).

Med anledning av motionsyrkande av innebörd att underrättelserna även i fortsättningen skulle skickas i rekommenderat brev anförde utskottet bl. a. följande (SkU 1977/78: 55 s. 61).

Som skäl för motionerna åberopas dock att det har betydelse för besvärstidens längd att kunna fastställa om den skattskyldige verkligen fått del av underrättelsen och när detta i så fall skett. Som framhålls i propositionen torde denna fråga i allmänhet inte orsaka problem. Det stora flertalet avvikelser godtas av de skattskyldiga och överklagas alltså inte. Propositionen innebär också att den ordinarie besvärstiden förlängs t. o. m. februari månad året efter taxeringsåret, vilket torde komma att medföra att besvär endast i undantagsfall kan väntas inkomma senare så att frågan om delgivningsdagen aktualiseras. Enligt utskottets uppfattning bör man inte bortse från att dessa undantagsfall kan medföra problem. De åtgärder som kan komma i fråga bör emellertid i första hand inriktas på dessa undantagsfall. Enligt utskottets uppfattning kan det erfarenhetsmässigt bedömas i förhand när det av skäl som utskottet nyss berört eller av andra orsaker kan bli av värde att en delgivningsdag kan konstateras. Möjligheten bör alltså stå öppen för taxeringsmyndigheterna att i särskilda fall översända underrättelsen i rekommenderat brev eller att anlita ett delgivningsförfarande exempelvis enligt den metod som föreslås i motionen 1965. Tillämpningen av en regel med detta innehåll bör enligt utskottets uppfattning behandlas närmare i anvisningar av RSV. — — —

Riksskatteverket har utfärdat närmare anvisningar om underrättelserna (RSV Dt 1979: 7).

Bestämmelserna om rättelse av fel vid taxeringen (72 a § TL) fick sin nuvarande utformning 1972 (prop. 1972: 145, SkU 1972: 65). Bestämmelserna innebär att den lokala skattemyndigheten själv kan rätta vissa uppenbara felaktigheter i taxeringsnämndens beslut, såsom felräkningar, felöverföringar eller liknande felaktigheter av i huvudsak teknisk karaktär. Avsikten är att rättelser i sådana uppenbara fall skall kunna ske snabbt och utan omgång, utan att den skattskyldige skall behöva påtala felet. Om en felaktighet vid taxeringen har sådan karaktär att den inte kan rättas enligt 72 a § TL har taxeringsintendenten möjlighet att anförda besvär till den skattskyldiges förmån (101 § 1 mom. TL). Enligt uttalanden i förarbetena till lagstiftningen bör taxeringsintendenten i vissa fall se detta som sin skyldighet, t. ex. vid fel eller underlåtenhet från taxeringsmyndigheternas sida.

En fastighets taxeringsvärde ligger i vissa hänseenden till grund för inkomst- och förmögenhetstaxeringen, exempelvis vid beräkning av inkomst av en- och tvåfamiljsfastighet och av garantibelopp samt vid förmögenhetsbeskattningen. Om besvär har anförts över taxeringsvärdet och detta ändras i högre instans justeras emellertid inte inkomst- och förmögenhetstaxeringen automatiskt. Enligt 102 § TL måste särskilda besvär anföras över inkomst eller förmögenhetstaxeringen. Besvärstiden är för skattskyldig och kommun sex månader och för taxeringsintendent åtta månader från den dag då beslutet rörande fastighetstaxeringen meddelades. Av 168 § fjärde stycket TL framgår att den skattskyldige skall underrättas om sin rätt att anföra besvär enligt 102 § TL och om vad han i så fall skall iaktta.

I sitt betänkande SkU 1975/76: 3 prövade utskottet ett motionsyrkande av innebörd att skattemyndigheterna självmant skulle göra erforderliga justeringar av inkomsttaxeringen. Utskottet instämde i uppfattningen att det var angeläget att undanröja varje risk för rättsförlust och att det därför borde övervägas att införa motionärernas förslag. Utskottet ansåg emellertid att frågan borde övervägas i ett större sammanhang och avstyrkte motionen.

Utskottet

De motioner som utskottet behandlar i detta betänkande rör den nya taxeringsorganisation som genomförts fr. o. m. 1979 års taxering och vissa andra frågor i samband med taxeringen.

I motion 1979/80: 1104 kritiserar motionärerna uppläggnings- och kontrollarbetet i den nya organisationen. Enligt deras uppfattning har kontrollen kommit att koncentreras på mer eller mindre formella granskningar av ett stort antal skattskyldiga med okomplicerade ekonomiska förhållanden. De anser att för stor tonvikt lagts vid taxeringsbesök och TN-revisioner och att man i stället bör öka den mer djupgående granskningen. I motionen anföras att företagare och andra grupper med bokföringspliktig verksamhet i framtiden bör kunna räkna med en sådan kontroll åtminstone vart tionde år och att antalet taxeringsrevisioner bör ökas från ca 10 000 vid 1978 års taxering till omkring 40 000. Yrkandet i motionen innebär att riksdagen skall ge denna uppfattning till känna för regeringen.

Utskottet vill framhålla att bred enighet har rått i samtliga frågor rörande den nya taxeringsorganisationen och om uppläggnings- och kontrollarbetet. Utskottet har tidigare i detta betänkande redogjort för de riktlinjer som har fastställts för detta arbete och som fortfarande gäller. Den grundläggande målsättningen är att koncentrera resurserna på väsentligheter för att så effektivt som möjligt ingripa mot det allvarliga skatteundandragande som förekommer i olika former. Enligt utskottets uppfattning är det för tidigt att nu gå in på en närmare prövning av frågan hur denna målsättning har

uppfyllts i praktiken eller av effektiviteten i den nya organisationen. En sådan prövning bör enligt utskottets uppfattning anstå i avvaktan på den utvärdering som inom kort kommer att redovisas av riksskatteverket. Med det anförda avstyrker utskottet motion 1979/80: 1104 yrkandet 10.

I motion 1979/80: 1106 yrkas att tiden för inlämnande av deklaration med verkan fr. o. m. 1981 års taxering förlängs från den 15 februari till den 1 mars eller för den som driver rörelse från den 31 mars till den 15 april.

Utskottet har vid sin prövning av motsvarande fråga tidigare år konstaterat att syftet med det framställda yrkandet kan tillgodoses genom att anstånd medges i det enskilda fallet, om kravet på en förlängd deklarationstid stöder sig på beaktansvärda skäl. Utskottet är inte heller nu berett att tillstyrka en allmän förlängning av deklarationstiden och avstyrker således motion 1979/80: 1106.

I motion 1979/80: 1594 tar motionären upp vissa följder för besvärreglerna av att underrättelser om avvikelser från självdeklaration i allmänhet skall sändas i vanligt brev till den skattskyldige utan delgivning. Besvärstiden för den skattskyldige utgår normalt i februari månad året efter taxeringsåret. Om den skattskyldige inte erhållit underrättelse om taxeringsnämndens beslut om avvikelse från deklarationen förlängs emellertid besvärstiden till utgången av året efter taxeringsåret eller i vissa fall ännu längre tid. Eftersom det i allmänhet inte går att kontrollera om den skattskyldige erhållit underrättelse om taxeringsnämndens beslut begär motionären en översyn av reglerna i syfte att klarlägga behovet av eventuella ändringar.

Den av motionären behandlade frågan uppmärksammades i samband med att de nya reglerna infördes men ansågs kunna medföra problem endast i vissa undantagsfall. Enligt utskottets uppfattning (SkU 1977/78: 55 s. 61) borde taxeringsnämnderna sända underrättelsen i rekommenderat brev, om detta i det enskilda fallet kunde bedömas vara av värde från bevis synpunkt. Riksskatteverket har därefter utfärdat särskilda anvisningar i frågan. Enligt utskottets uppfattning saknas f. n. skäl till ändrad ståndpunkt i frågan om formen för underrättelserna. Utskottet har emellertid erfarit att frågan om besvärreglernas utformning kommer att tas upp inom riksskatteverket i den översyn som pågår rörande besvärsheternas organisation m. m. (ÖBO-projektet). I den mån yrkandet i motion 1979/80: 1594 inte därmed är tillgodosett avstyrker utskottet densamma.

En annan fråga som också uppmärksammas inom ÖBO-projektet tas upp i motion 1979/80: 204. Motionärerna begär att länsrätter och kammarrätter får möjlighet att automatiskt ompröva inkomsttaxeringarna i de fall då ett fastighetstaxeringsvärde lagts till grund för inkomstberäkningen men detta värde sedan ändras efter besvär över fastighetstaxeringsnämndens beslut.

Utskottet har vid sin tidigare prövning av motsvarande fråga ansett att det är angeläget att undanröja de rättsförluster som nuvarande regler kan medföra. Enligt vad utskottet inhämtat kommer ÖBO-projektet inom kort att lägga fram förslag till en lösning av denna fråga. Utskottet anser sig därför kunna utgå från att syftet med motionen kommer att tillgodoses. Eftersom någon åtgärd inte erfordras från riksdagens sida med anledning av motion 1979/80: 204 avstyrker utskottet densamma.

Även den fråga som tas upp i motion 1979/80: 1090 uppmärksammas f. n. inom ÖBO-projektet. I motionen påtalas att den som vänder sig till lokala skattemyndigheten för att få ett fel i sin taxering rättat kan bli hänvisad till att själv överklaga taxeringen och begära anstånd med erläggande av skatten. Motionärerna anser att taxeringsintendenten bör vara skyldig att i sådana fall anföra besvär till den skattskyldiges förmån.

Utskottet delar uppfattningen att felaktigheter i taxeringen bör kunna rättas utan onödigt krångel för den skattskyldige. Den lokala skattemyndigheten har redan i dag möjlighet att rätta vissa typer av felaktigheter, och skattemyndigheterna brukar även på annat sätt kunna hjälpa den skattskyldige till rätta. Det kan också framhållas att taxeringsintendenten har en allmän skyldighet att bevaka att taxeringarna blir likformiga och rättvisa och att tillvarata den skattskyldiges intressen. Det är givetvis angeläget att handläggningen av sådana enkla ärenden som motionärerna avser blir så smidig som möjligt såväl för skatteadministrationen som för de skattskyldiga. Utskottet utgår från att möjligheterna till snara förbättringar kommer att tas till vara i det pågående utredningsarbetet. Utskottet anser därför att någon åtgärd från riksdagens sida med anledning av motion 1979/80: 1090 f. n. inte är påkallad.

I motion 1979/80: 226 behandlas en kontrollfråga som avser beskattningen här i landet av fastigheter, främst fritidshus, i våra grannländer. Motionärerna anför att redovisning i stor utsträckning saknas för inkomst av sådana fastigheter och begär att regeringen tar upp förhandlingar med de nordiska länderna om registrering av fastighetsinnehav exempelvis i gränsområden med fjällbyar etc.

Enligt det nordiska avtalet om handräckning i skatteärenden (SFS 1978: 723 med tillämpningsförfordningen 1978: 724) kan upplysningar inhämtas mellan länderna genom att införskaffa deklarationer eller andra uppgifter. Som framhålls i motionen sker dock inte någon automatisk rapportering i form av kontrolluppgifter angående svenskars innehav av fastigheter i något annat nordiskt land, i motsats till vad som är fallet när det gäller utdelningar, banktillgodohavanden, löner, pensioner, livräntor m. m. Enligt vad utskottet erfarit från budgetdepartementet torde en framkomlig väg att lösa den aktuella kontrollfrågan vara att göra en översyn av avtalets bestämmelser i detta hänseende. Budgetdepartementet avser också att snarast ta upp förhandlingar härom, utan särskild framställning av riksdag-

gen. Eftersom syftet med motion 1979/80: 226 därmed torde vara tillgodosett avstyrker utskottet motionen.

Den kontrollfråga som tas upp i motion 1979/80: 788 avser inte i första hand beskattningen utan de uppgifter som lämnas för att erhålla olika sociala förmåner, bl. a. sjukersättning och bostadsbidrag. Motionären anser att kontrollen av dessa inkomstuppgifter skulle förbättras avsevärt om vederbörande myndighet beviljade bidrag endast om sökanden företer intyg från taxeringsmyndigheterna om sina inkomstförhållanden. Han begär därför en snabb utredning av denna fråga.

Som framgår av skatteregisterförordningen (senaste lydelse SFS 1980: 666) skall uppgift ur skatteregistren på begäran tillställas vederbörande myndighet för kontroll av sådana ansökningar som motionären avser. Kontrollproblemen sammanhänger emellertid delvis med att sökandens aktuella inkomstförhållanden vid ansökningstillfället eller under tiden därefter kan ha väsentlig betydelse och att uppgifterna i dessa register inte alltid är tillräckliga. De problem som inkomstprövningen medfört har uppmärksamats i olika sammanhang. Bl. a. kan nämnas att denna fråga utgör en väsentlig del av bostadsbidragskommitténs (Bo 1979: 01) utredningsarbete angående bostadsbidragen.

Med det anförda avstyrker utskottet motion 1979/80: 788.

Utskottet hemställer

1. *beträffande inriktningen av taxeringsrevisionen*
att riksdagen avslår motion 1979/80: 1104, yrkandet 10.
2. *beträffande tiden för avlämnande av självdeklarationer*
att riksdagen avslår motion 1979/80: 1106.
3. *beträffande vissa besvärfrågor m. m.*
att riksdagen avslår
 - a) motion 1979/80: 204,
 - b) motion 1979/80: 1090.
 - c) motion 1979/80: 1594.
4. *beträffande vissa kontrollfrågor*
att riksdagen avslår
 - a) motion 1979/80: 226.
 - b) motion 1979/80: 788.

Stockholm den 8 oktober 1980

På skatteutskottets vägnar

ERIK WÄRNBERG

Närvarande: Erik Wärnberg (s), Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), Valter Kristenson (s), Rune Carlstein (s), förste vice talmannen Ingegerd Troedsson (m), Olle Westberg i Hofors (s), Hagar Normark (s), Ingemar Hallenius (c), Bo Forslund (s), Wilhelm Gustafsson (fp), Egon Jacobsson (s), Rolf Andersson (c)*, Johan Olsson (c)* och Ewy Möller (m).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

Reservation

av Erik Wärnberg, Valter Kristensson, Rune Carlstein, Olle Westberg i Hofors, Hagar Normark, Bo Forslund och Egon Jacobsson (alla s) som

dels anför följande:

Som framhålls i motionen 1979/80: 1104 är det nödvändigt att skattesystemet urformas så att det upplevs som rättvist och så att det fungerar effektivt och på avsett vis. Om skattefusk och skatteflykt breder ut sig, innebär detta inte bara att samhället undandras betydande skatteinkomster. Det medför också allvarliga risker för att samhällsmoralen och solidariteten undermineras. Därför måste kampen mot skattesmitningen ges allra högsta prioritet.

Målsättningen för den nya taxeringsorganisationen, som har genomförts fr. o. m. 1979 års taxering, har i första hand varit att förbättra taxeringen i första instans. Reformen innebär framför allt att avsevärda resurser läggs ned på att granska ett stort antal skattskyldiga och underlaget för deras deklarationer. Det ligger emellertid i sakens natur att det i allmänhet inte blir fråga om mera djupgående undersökningar. Uthyggnaden av den mer genomgripande skattekontrollen har däremot blivit allvarligt eftersatt. Som framhållits från vår sida i andra sammanhang bör en sådan genomgripande kontroll inriktas på företagen och omfatta såväl inkomstskatten som källskatten, arbetsgivaravgifterna och mervärdeskatten. Åtgärderna måste också sättas in på ett så tidigt stadium att de senaste årens utveckling mot allt större skatterestantier kan brytas.

De siffror som motionärerna redovisar om antalet genomförda taxeringsrevisioner innebär att en företagare inte behöver räkna med en verklig revisionskontroll mer än ungefär vart sextionde år, dvs. mindre än en gång under sitt yrkesverksamma liv. Om de s. k. taxeringsbesöken och taxeringsrevisionerna medräknas blir situationen visserligen något bättre från samhällets synpunkt. Som anføres i motionen är det emellertid nödvändigt att i framtiden inrikta resurserna på företagare och andra grupper med svårkontrollerade deklarationer för att komma till rätta med de allvarligare formerna för skatteundraganden i olika former. Insatserna bör i framtiden

den inriktas på att företagare och andra grupper med bokföringspliktig verksamhet kommer att få räkna med en genomgripande kontroll åtminstone vart tionde år. I absoluta tal innebär det sagda att antalet taxeringsrevisioner på inkomstbeskattningens område ökas från ca 10 000 årligen – en siffra som troligen är i överkant om man ställer kvalitativa krav på revisionsarbetet – till omkring 40 000.

Av det anförda framgår att motion 1979/80: 1104 bör bifallas.

dels anser att utskottet under mom. 1 bort hemställa

1. beträffande inriktningen av taxeringsrevisionen

att riksdagen med bifall till motion 1979/80: 1104 yrkande 10 som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om inriktning och mål för taxeringsrevisionen.